

Dissabte 1 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 2,13-17): En aquell temps, Jesús sortí una altra vegada a la mar. I tota la multitud acudia a ell i els ensenyava. I tot passant, veié Leví el d'Alfeu, assegut al teloni, i li diu: «Segueix-me». I aixecant-se, el seguí. I succeí a casa seva que estava ell a taula, i que molts publicans i pecadors seien també a taula juntament amb Jesús i els seus deixebles, ja que eren molts, i el seguien. I els escribes dels fariseus, en veure que menjava amb els pecadors i publicans, deien als seus deixebles: «Per què menja amb els publicans i pecadors?». I havent-ho sentit Jesús, diu: «No tenen necessitat de metge els qui són sans, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos sinó els pecadors».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No he vingut a cridar els justos sinó els pecadors»

Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Espanya)

Avui, en l'escena que relata sant Marc, veiem com Jesús ensenyava i com tots venien a escoltar-lo. La fam de doctrina és palesa, llavors i també ara, perquè el pitjor enemic és la ignorància. Tant es així que s'ha fet clàssica l'expressió: «Deixaran d'odiar quan deixin d'ignorar».

Tot passant, Jesús veu Leví, fill d'Alfeu, assegut on recapten els impostos i, en dir-li «Segueix-me» (Mc 2,14), deixant-ho tot, se n'anà amb Ell. Amb aquesta promptitud i generositat va fer el gran “negoci”. No sols el “negoci del segle”, sinó que també el de l'eternitat.

Cal pensar quant de temps fa que el negoci de recaptar impostos per als romans s'ha acabat, i, en canvi, Mateu —avui més conegut pel seu nou nom que pel de Leví— no deixa d'acumular beneficis amb els seus escrits, en ser una de les dotze columnes de l'Església. Així passa quan se segueix amb promptitud el Senyor. Ell ho va dir: «I tot el qui deixi casa, o germans o germanes, o pare o mare, o fills, o camps a causa del meu nom, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29).

Jesús acceptà el banquet que Mateu li oferí a casa seva, juntament amb altres cobradors d'impostos i pecadors, i amb els seus apòstols. Els fariseus —com a espectadors dels treballs dels altres— fan present als deixebles que el seu Mestre menja amb gent que ells tenen qualificats com a pecadors. El Senyor els

sent, i surt en defensa de la seva habitual manera d'obrar amb les ànimes: «No he vingut per cridar els justos sinó els pecadors» (Mc 2,17). Tota la Humanitat necessita el Metge diví. Tots som pecadors i, com dirà Sant Pau, «tots han pecat i estan mancats de la glòria de Déu» (Rm 3,23).

Responguem amb la mateixa promptitud amb què Maria respongué sempre a la seva vocació de corredeptora.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Ai de mi, Senyor! Tingues misericòrdia de mi! Jo no t'amago les meves nafres. Tu ets metge, i jo estic malalt; tu ets misericordiós, i jo sóc miserable» (Sant Agustí)
- «Qui es troba aparentment més lluny de la santedat, pot convertir-se fins i tot en un model d'acollida de la misericòrdia de Déu i deixar entreveure els seus meravellosos efectes» (Benet XVI)
- «Crist va invitar a la fe i a la conversió, Ell mai hi va forçar a ningú (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 160)